

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales,
historici, physici, mathematici, denique ad politioem litteraturam
pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam
transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moraliū

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In libellum ad principem indoctum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

381. 33. De Elenchis.] *in textu* περιέλεων φιλοσόφων *nihil est. suspicor scribendum fuisse* περιέλεων φιλοσοφῶν.

382. 7. Non est seditio.] ἔσασις. *apparet vel ex poetica πῶσει τῷ μελέεσιν, versum esse heroicum. qui stabit si legas ἔσασις, ἔδέτε, ἔ μελέεσιν. Mox: administri sui.*] τῆς τῷ προσπόλυ θυγατρῶσιν. *utrum proprium nomen est Prospolos, an administrū significat? Ego sanè ignoro. & rei non memini. sed posterius amplector. Versum apparet esse heroicum, sed μηχανήσαντο non congruit, forte τεχνήσαντο, aut quod in margine scripti est μαχλήσαντο. quam tamen vocem non probo, cum ne μαχλοσῶν quidem antiquum Eustathio videatur. ibidem pro μήσα quod nihil est, legitur μήσα: & in margine μήσα. χαλαχέιν elumbē versum reddit: etiam χαλαχέιναι, tamen si vna syllaba minus. Ut ut legendum sit (neque enim μήσα improbo, et si vox ambigua est) sensus videtur, iratam Venerem iis que prescriptione amoris malis artibus circumuenirent & ex-pilarent adolescentes.*

382. 27. Eos duntaxat.] *Ἡεὶ μὴ in ἡμᾶς μὴ μόνον liberè expunxi.*

IN LIBELLVM AD PRINCI- pem indoctum.

385. 13. Atque est homo.] ὧς ἀνὴρ ἔσθι. *in scripto notatur legi etiam ἔσθι. utrumq; stare potest. ex Lucullo Plutarchi apparet ἔσθι rectius legi, vbi hoc ipsum refertur.*

386. 21. Oromafides.] *Persarum deus, ut apparet, nominatur μεσορομάσθις. is à Plutarcho Ὀρομάσθις & Ὀρόμαζο etiam vocatur, in vita Alexandri, de Iside, in Psychogonia. sic & ab aliis. μεσορὴ quidem mensis huc nihil facit.*

387. 19. Ius & fas.] Κλείτω δὴ. *Hoc κλείτω perspicuè falsum obrepit, neg, satis liquet quid pro eo reponendum. forte γῶδι: aut ἔκ οἶδες, ut in Alexandro Plutarchi, vnde & δέμιν hinc elapsum reduci, cuius mox mentio fit. pro δόμεν
ἰόμεν*

ιδόμεν⁹ ex scripto ipsa etiam sententia flagitante, reponen-
dū, & αἰ quoq; interuersum, vt sit εἰ δὲ δέ. Mox pro ἀφελείας
legerem ἀφελείας. Sed scriptus habet ἀληθείας, certe vel simplici-
tatis, vel veritatis rectius quàm utilitatis Dica attribuitur.

388. 26. Suum adiungentes.] legi enim τὰ πλοῦτες ἐαυ-
τοὺς. est etiam in scripto πλούτους, nullo sensu. paulo supr à
περὶ γυμασιμείας. in margine est περὶ γυμάτων quoq; legi posse.
& verè. 389. 3. Dementia motibus.] ex eodem mar-
gine ἀνοίαν scribendum pro ἀνίαν quod cum Erasmus falleret,
factum est vt redderet, affectibus effectum addit. ibidem 19.
Namq; statim.] ἐκεῖ γὰρ ἦδη. Infr à de virtute morali legitur
ἐλκεῖ & pro σάλον σάλω.

IN LIB. DE VIRTUTE MORALI.

391. 1. Excitauit.] ἀγέρας. scriptus ἐγέρας. Locus est in
Menone. Plutarchus apertius eodem alludit initio φιλοφιλίας.
Paulo superius. ἐν δὲ διαρτέοις. scio posse hoc ferri, si inter vo-
luptates & earum tempora diuisionem velis interpretari: ego
tamē ἐν δὲ τοῖς ἀρετοῖς suspicor fuisse scriptum, aut ἀρετοῖς.
interpretatio vtrig; satisfait.

392. 3. Principium exhibeat.] ἀρχὴν διαφορὰς καὶ γένε-
σιν. hæc non sunt integra, ἀρχὴν διαφορὰς καὶ ἡύεσιν scriptus,
& ἡύεσιν in margine. fortè nostris deest verbum παρέρχει,
aut simile.

392. 9. Gubernante opus habeat.] δέομενον. τῷ κρα-
τῆντος, κυβερνῶντος, σωλάσοντος, aut quidquid tale, quod ex-
cidit. ἐπὶ πλέον ἄεις. scriptus ἐπὶ πλείον, quod placuit.

394. 3. Non foris vagetur.] πλατῶμενον ἕξωθεν. legen-
dum arbitror πλατῶμενον, ne longius abeat à vestigijs veræ le-
ctionis coniectura.

395. 3. Quæ semper eodem modo.] περὶ τὰ αὐτὰ καὶ τὰ
αὐτὰ monstrum est. fortè περὶ τὰ αὐτὰ, καὶ αὐτὰ ἀσάντως. Nam
τὸ αὐτὸ vocare videtur id, quod sui semper simile est, neg; sit